

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-המצניע		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא אף על הכלי קתני	מתקיף לה רב אשי:									♣	
כגון ששגג בזה וזכה, ונודע לו, וחזר ונודע לו ובפלוגתא דרבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש.	אלא אמר רב אשי:									♣	◇
את החי במטה פטור אף על המטה.										■	<
לימא מתניתין רבי נתן היא ולא רבנן?										♣	◇
המוציא בהמה חיה ועוף לרשות הרבים, בין חזין ובין שחוטין - חייב.	דתניא: [רבנן]									♣	◇
על שחוטין חייב, ועל חזין פטור, שהחי נושא את עצמו.	רבי נתן:									♣	◇
אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי נתן - אלא בבהמה חיה ועוף דמשרבטי נפשיהו, אבל אדם חי נושא את עצמו - אפילו רבנן מודו.	רבא:									!	◇
מתיר בסוס	רב אדא בר אבהו לרבא: והא דתנן: בן בתירא:									♣	◇
בן בתירא מתיר בסוס, מפני שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליו חטאת.	ותניא:									♣	◇
בן בתירא ורבי נתן אמרו דבר אחד.	ואמר רבי יוחנן:									♣	◇
ואי אמרת דלא פליגי רבנן עליה דרבי נתן אלא בבהמה חיה ועוף ומשום דמשרבטי נפשיהו, מאי איריא בן בתירא ורבי נתן? והאמרת אפילו רבנן מודו?										♣	
כי אמר רבי יוחנן - בסוס המיוחד לעופות.										!	◇
ומי איכא סוס המיוחד לעופות?										♣	
איין, איכא דבי וי'אדן.										!	
ומודה רבי נתן בכפות.	רבי יוחנן:									■	◇
והא הני פרסאי דכמאן דכפית דמו	רב אדא בר מתנה לאביי:									○	♣
בן בתירא ורבי נתן אמרו דבר אחד	ואמר רבי יוחנן:									♣	
התם רמות רוחא הוא דנקיט להו.										!	◇
דההוא פרדשכא דרתח מלאכ עליוה ורהיט תלתא פרסי בכרעיה.										○	!
את המת במטה - חייב, וכן כזית מן המת וכו'.										■	<
פוטרי היה רבי שמעון אף במוציא את המת לקוברו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, ואמר רב יוסף אמר רבי שמעון בן לקיש:									■	◇
ומודה רבי שמעון במר לחפור בו, וספר תורה לקרות בו, דחייב.	רבא:									■	◇
פשיטא דאי נמי מלאכה שאינה צריכה לגופה היא - אלא מלאכה שצריכה לגופה לרבי שמעון היכי משכחת לה?										♣	
מהו דתימא: עד דאיכא לגופו ולגופה, כגון מר לעשות לו טס ולחפור, ספר תורה להגיה ולקרות בו - קא משמע לן.										!	◇
ההוא שכבא דהוה בדורוקרא, שרא רב נחמן בר יצחק לאפוקיה לכרמלית.	[רב נחמן בר יצחק]									○	■
כמאן - כרבי שמעון, אימר דפטור רבי שמעון מחיוב חטאת - איסורא דרבנן מיהא איכא	רבי יוחנן אחוה דמר בריה דרבנא לרב נחמן בר יצחק:									♣	
האלהים דעיילת ביה את, ואפילו לרבי יהודה דמי קאמינא לרשות הרבים? לכרמלית קאמינא גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]									!	◇
התולש סימני טומאה והכוה המחיה - עובר בלא תעשה.	תנן התם:									■	◇
אחת משתים חייב.	איתמר:									■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

שבת-המצניע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחת משלש, רב נחמן אמר: חייב	[רב נחמן]									◆	■	◇
פטור.	רב ששת:									◆	■	◇
חייב, אהני מעשיו, דאי משתקלא חדא אחריתי - אולה לה טומאה.	רב נחמן:									■		◇
פטור, השתא מיתה הא איתא לטומאה.	רב ששת:									■		◇
מנא אמנא לה	רב ששת:									■		
וכן כזית מן המת וכזית מן הנבילה - חייב	דתנן:									■	■	◇
הא חצי זית - פטור.										■	■	
חצי זית חייב	והתניא:									■	♣	
מאי לא: הא דתניא חייב - דאפיק חצי זית מכזית, והא דתנן פטור - דאפיק חצי זית מכזית ומחצה.										■		◇
אידי ואידי חייב, והא דתנן פטור - דאפיק חצי זית ממת גדול.	ורב נחמן:									■		◇
הנוטל צפרניו זו בזו, או בשיניו, וכן שערו, וכן שפמו, וכן זקנו, וכן הגודלת, וכן הכוחלת, וכן הפוקסת - רבי אליעזר מחייב	[רבי אליעזר]									◆	■	◇
אוסרין משום שבות.	חכמים:									◆	■	
מחלוקת ביד, אבל בכלי חייב.	רבי אלעזר:									■	◇	
פשיטא, זו בזו תנן										♣		
מהו דתימא: רבנן בכלי נמי פטרי, והא דקתני זו בזו - להודיעך כחו דרבי אליעזר, קא משמע לך.										!		◇
מחלוקת לעצמו, אבל לתבירו - דברי הכל פטור.	ואמר רבי אלעזר:									■	◇	
פשיטא, צפרניו תנן										♣		
מהו דתימא: רבי אליעזר לתבירו נמי מחייב, והא דקתני צפרניו - להודיעך כחן דרבנן, קא משמע לך.										!		◇
וכן שערו כו.										■		<
הנוטל מלא פי הזוג - חייב.	תנא:									■	◇	
וכמה מלא פי הזוג?										^		
שתים.	רב יהודה:									!		◇
ולקרהה שתיים	והתניא:									■	♣	
אימא: וכן לקרהה שתיים.										■		
הנוטל מלא פי הזוג בשבת - חייב, וכמה מלא פי הזוג - שתיים	תניא נמי הכי: [חכמים]	◆	■	■								◇
אחת.	רבי אליעזר:	◆	■	■								◇
במלקט לבנות מתוך שחורות, שאפילו אחת חייב. ודבר זה - אף בחול אסור, משום שנאמר (דברים כב) לא ילבש גבר שמלת אשה.	ומודים חכמים לרבי אליעזר:	■	■									◇
צפורן שפירש רובה, וציצין שפירשו רובן, ביד - מותר, בכלי - חייב חטאת.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר									■	◇	
מי איכא מידי דבכלי חייב חטאת, וביד מותר לכתהלה?										♣		
פירשו רובן, ביד - מותר, בכלי - פטור אבל אסור. לא פירשו רובן, ביד - פטור אבל אסור, בכלי - חייב חטאת.	הכי קאמר:									■	◇	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
שבת-המצניע	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
	הלכתה כרבי שמעון בן אלעזר.	רב יהודה:										■	◇	צד:	
	והוא שפרשו כלפי מעלה, ומצערות אותו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	◇	צד:	
	וכן הגודלת כו'.												■	<	צד:
	גודלת כוחלת ופוקסת משום מאי מחייבא?												^		צד:
	גודלת משום אורגת, כוחלת משום כותבת, פוקסת משום טוה.	רבי אבין אמר רבי יוסי ברבי חנינא:											!	◇	צד:
	וכי דרך אריגה בכך, וכי דרך כתיבה בכך, וכי דרך טויה בכך?	רבנן קמיה דרבי אבהו:											⚡		צד: